

зъ ударение; на мѣста ся произнася къту полж-гласно наше *b*, и на краю никакъ не му ся чюва гласа.

Примѣри: { Rame, pape, rare, dire, lire, pile, mode, rôle, botte, molle, bonne, porte, barbe, table, titre, libre, notre, votre, ordre, arme, arbre, cabane, malade, aride, marine, école, madame, armée, matinée, partie, amie, vie, rose, lune, nape, sucre, monde, une, place, montre.

Бълъжка 1. Въ едносложны-ты рѣчи, кои-то сѫ само отъ двѣ букви, произнося ся къту *b* (или *ж-жъ?*) и. при. *le me, te, ne, de*, (*ль, мъ, тъ, нъ, дъ*). Тѣй сѫще ся изговаря къту *б* (*бѣ*) мѣжду двѣ съгласни, кои-то не ся съижживатъ въ изговаряните: *re-lire, re-pli, re-tarder, re-tardement*. Съижживатъ ли ся двѣ-ты съгласни, то въ такъвъ случаѣ е едвамъ му ся чюва гласа: *appelé, élégia, promenade*, изговарятъ ся: *app'lé, él'ea, prom'nade*. Ако слѣдъ него има двѣ безгласни букви, тогы-зито ся изговаря къту нашянско-то *e*, *lunette, belle*.

Примѣри: *cheval, revue, grenade, besace, demande, zibeline*.

Бълъжка 2. Прѣдъ букви-ты *b*, *p*, *c*, *g*, *d*, *t*, *f*, *l*, *r*, *s*, ся чете *e-mo* къту *ѣ*, когато сѫ тия букви окончательни, или сѫ слѣдваны отъ единъ другъ съгласнѣ, или прѣдъ *x*.

Примѣри: { *Horeb, reptile, pectoral, flegme, Edmond, net, nef, Babbel, ermite, perte, extrême*.

È é (é fermé).

4. Такво-зи *é* съ ударение *егю* ся изговаря къту нашянско *e* въ спасение, иъ съ малко затворены уста.

Примѣри: { Blé, pré, parlé, élé, épé, trésor, altéré, modérément, pénétré, écarté, préposé, trinité, fidélité, délibéré, obéi, créé, piété, réitéré, prodigalité, dé, clarté, paré, café, santé, bonté, fossé, degré, vérité, délugé, municipalité, délicatesse, malignité, malpropreté, commodité.

È è (è ouvert).

5. Съ ударение гравъ *è* ся произнося къту нашето *e* съ отворены уста въ единъ.